

En anden væsentlig opgave for områdelederen er at tilrettelægge aktiviteterne med børnene. Det er et omfattende arbejde. Forud for en lejr har Stine et stort planlægningsarbejde med hensyn til leje af hytte og bus, tilrettelæggelse af programmet for de enkelte dage, madplanen, indkøb, m.v. Her trækker Stine bl.a. på sine 25 år om spejder, og samtidig får hun hjælp af sin weekendmedarbejder og de frivillige.

Mellem de planlagte aktiviteter har Stine også kontakt med børnene. Hun får bl.a. sms'er fra dem med beskeder om problemer og gode oplevelser. Stine ønsker sig mere tid til børnene, for at hun kan overvåge pleje af børnene, de frivillige og ansatte, og derudover også administration og dokumentationsopgaver, som skal løses, så tiden kan somme tider være knap.

Forholdet til den daglige sparring trækker Stine på projektledelsen i foreningens sekretariat i Charlottenlund samt sine områdelederkollegaer, som hun mødes med regelmæssigt.

Stine kan dog savne kollegaer i sin dagligdag i Nordjylland. Dette opvejes imidlertid af de positive oplevelser med børnene, som over tid får brudt med noget af deres isolation og indadvendthed. Stine kan berette om børn, der har fået venner – ja, bedste venner – gennem projektet, og som inviterer hinanden til fødselsdage og ses uden for projektet.

Lige netop venskaber mellem de grønlandske børn kan nemlig være en vej til at blive bedre integreret i det danske samfund. Det skaber større tryghed, hvis man er to eller flere, der følges, når man første gang skal hen i en idrætsklub, hvor man ikke kender nogen og aldrig har været før.

Stine glæder sig over de fremskridt, der er sket. Nogle af børnene er begyndt at drille hende med, at hun ikke kan tale grønlandsk. Nu ser hun frem til, at de også begynder at brokke sig og forholde sig mere kritisk til tingene, da det vil være endnu et tegn på, at børnene bryder med deres indadvendthed.

Frivillige og uundværlige kræfter

Af Annie Egede, frivillig skribent

I foreningen er vi heldigvis så privilegerede, at vi har en stor gruppe af frivillige, som er tilknyttet vores områdeledere. Vi har ca. 45 frivillige, og mange af disse har været med fra projektets start i august 2007.

De frivillige deltager på weekendkolonierne og aktivitetsdagene. Flere vælger også at deltage i sommerlejren og familielejren. Derudover er der jævnligt planlægningsmøder. Nogle frivillige hjælper også børnene med deres lektier.

De frivillige yder en kæmpe indsats og uden deres engagement kunne projektet i dets nuværende form slet ikke lade sig gøre.

Ulla Dybdal Jensen og Laura Sloth-Ejlertsen er begge frivillige i området Midtjylland sammen med fire andre frivillige. Ulla og Laura drømmer om, at de bliver mange flere til at tage sig af børnene.

Ulla har været frivillig i et års tid: "Jeg meldte mig, fordi jeg havde lyst til at bruge min tid og min faglige baggrund på noget givende. Jeg ville også gerne igen have kontakt med børn, nu hvor jeg ikke længere arbejder som pædagog, og min søn er blevet voksen", siger hun. Ulla har haft kontakt med flere grønlandske familier i sit lokalområde, men har ikke nogen tilknytning til Grønland i øvrigt. Hun så foreningens annonce i lokalavisen.

Ulla er førtidspensionist, og derfor er hun meget fleksibel, hvad arbejdstid og opgaver angår. Hun hjælper med indkøb til turene og fører dagbog over de forskellige aktiviteter. Der bliver taget fotos hver gang – både til børnene og forældrene og som dokumentation.

Laura har været frivillig siden januar 2008: "Jeg læser til socialrådgiver og så opslaget på min skole", fortæller hun. "Det fangede straks min interesse, fordi en mand, som jeg er handicaphjælper for, er meget interesseret i Grønland og har fortalt mig om landet".

De frivillige mødes med områdelederen inden hver weekendkoloni og planlægger, hvad der skal foregå. De inddrager også gerne folk udefra med de ressourcer, der netop er brug for. Der har været en kunstterapeut tilknyttet, der har hjulpet børnene med at male billeder af sig selv i fuld størrelse, og som laver andre ting, der kan støtte deres personlige udvikling. På en udstilling i Det Grønlandske Hus i Århus kunne man i november og december 2008 se børnenes værker. Ud over at stå for kolonierne og lejrene hjælper de frivillige også børnene med at læse lektier.

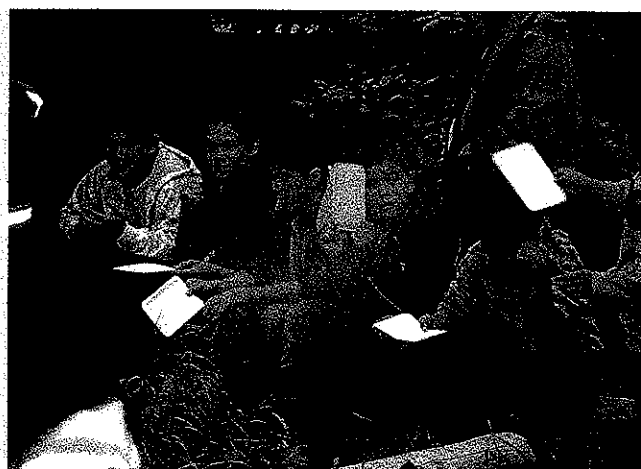
"Vi får rigtig meget ud af at være med og kan varmt anbefale det til andre". Laura og Ulla lyser begge op ved tanken om de store fremskridt, der sker med børnene. "Før var de meget generte og turde ikke ret meget. Nu er de fleste blevet langt mere modige. De klarer sig også bedre i skolen, tør stille spørgsmål og er i det hele taget blevet mere aktive. Det er herligt at tænke på, at vi har givet dem modet til at tage de første skridt. Børnene er også åbenlyst glade for at være sammen med os". Laura fortæller, at hun lærer meget, som hun kan bruge i sin uddannelse til socialrådgiver – både i forhold til at kunne sætte grænser og at kunne sige til og fra.

Ulla og Laura sætter pris på det gode sammenhold i frivilligruppen. "Vi støtter hinanden, bruger de ressourcer, som vi hver især har og har efterhånden lært hinanden godt at kende. Og vi oplever også, at foreningen værdsætter os". Der bliver holdt en årlig sommerfrokost for de frivillige. I efteråret var frivillige fra hele landet på weekend med førstehjælpskursus, foredrag om kulturmøder og grønlandske børn trivsel samt musikalsk underholdning ved Simon Lyng.

Der er brug for mange typer frivillige – mænd og kvinder – ældre og yngre – studerende, folk i arbejde, efterlønnere og pensionister. Der er ikke krav til nogen særlig faglig baggrund. Man skal heller ikke kunne tale grønlandsk eller vide noget om landet på forhånd. Inden man melder sig som frivillig, skal man dog gøre sig klart, hvor meget tid man vil bruge på projektet. Børnene knytter sig efterhånden til de frivillige, så derfor er det vigtigt at være stabil og møde op, når man har lovet det. Det er også vigtigt for samarbejdet i frivilligruppen, fordi man er meget afhængig af hinandens indsats. Tålmodighed og interesse for

børn – også for børn, som i perioder har det vanskeligt – er også et must. Hertil kommer en rimelig fysik, gå-på-mod og interesse for at tage fat på lidt af hvert.

Både Ulla og Laura ønsker, at de bliver mindst dobbelt så mange frivillige, da de somme tider føler sig presset til at tage flere timer, end de egentlig har tid og lyst til. Laura siger: "Når vi forhåbentlig bliver flere, vil man bedre kunne planlægge sin tid og "sidde over" ind imellem. Det kan være vigtigt, når man er studerende og skal læse til eksamen eller lignende".

Er du interesseret i at blive frivillig, er du meget velkommen til at kontakte områdelederen i nærheden af dig.

Michael Müller (København): 29 38 07 81

Lisbeth Jensen (Århus): 29 38 07 77

Leise Raarup (Odense): 29 38 07 78

Stine Nicolajsen (Aalborg): 29 38 07 79

Naja Vonsild (Esbjerg): 29 36 95 70

Status over børnenes selvoplevede trivsel efter det første år

Af Majken Gøtske, projektleder

Med et unikt og nytænkende projekt som **Et godt liv i Danmark** bliver det særligt interessant at dokumentere og evaluere projektets effekt. Vi har bl.a. tilknyttet Capacent Epinion som evaluator, der tre gange i løbet af projektperioden afrapporterer på projektets fremdrift og resultater. Evalueringen involverer børn, frivillige og ansatte i projektet og er en aktivitet, som vi vægter højt.

Som eksempel besvarede børnene på sommerlejren i 2008 en mindre spørgeskemaundersøgelse vedrørende deres egen oplevede trivsel. Overordnet set viser undersøgelsen, at halvdelen oplever store forbedringer i deres liv efter det første år i projektet.

- 60 % oplever, at det er blevet bedre at gå i skole

- 44 % vurderer, at de fagligt klarer sig bedre i skolen

- 47 % synes, at de har fået det bedre med deres klassekammerater, og heraf er 27 % af den opfattelse, at de har fået det *meget* bedre med klassekammeraterne

- 31 % oplever, at de generelt har fået det bedre, og 13 % oplever, at de har fået det *meget* bedre

Vi er stolte af disse resultater og vil arbejde for, at de bibeholdes. Udover den hidtidige indsats, som vi fortsætter, vil børnene i den kommende tid blive tilbudt at begynde på en fritidsaktivitet samt få tilbud om at få en kontaktfamilie i deres lokalmiljø. Hermed arbejder vi for, at børnene får udvidet deres netværk og sociale integration.

Vi ser frem til at udføre de nye tiltag og i det hele taget at føre projektet videre i de kommende år. Det er vores mål at skabe holdbare resultater – og her er børnenes oplevede trivsel en altafgørende indikator for vores indsats.

Mere end integration

Af Marianne Hansen, studerende ved Pædagogisk Universitet

Der er mange meninger om, hvad god integration er og om, hvordan man skal gribe processen omkring integration an. Ligesom der er mange meninger, er der også utallige projekter, alle med hver sin måde at gøre tingene på.

Jeg har i tre måneder i efteråret 2008 haft lejlighed til at følge projektet **Et godt liv i Danmark** som et bud på, hvordan man kan hjælpe socialt udsatte børn og unge med grønlandsk baggrund til at blive bedre integrerede i det danske samfund. Det langsigtede mål for projektet er, at de grønlandske børn og unge skal kunne fungere på lige fod med andre børn og unge i samfundet.

Allerede i valget af den meget specifikke målgruppe skiller projektet sig ud fra mængden af integrationsprojekter, da det er det eneste projekt, der specifikt henvender sig til grønlandske børn og unge – en ellers overset minoritet i Danmark.

Jeg valgte at følge netop dette projekt i forbindelse med mine studier i pædagogisk antropologi, da det udover en utraditionel målgruppe også bød på en, for mig, ny og anderledes måde at gribe processen an på.

Noget af det første, jeg hæftede mig ved, var, at man med flere af projektets aktiviteter, weekendkolonierne og lejrene, "isolerer" de grønlandske børn og unge fra det samfund, man ønsker at integrere dem i. Men i takt med, at jeg har haft lejlighed til at deltage i en række weekendkolonier med børnene, er det blevet tydeligt, at isolationen dels giver mulighed for at danne stærke netværk børnene imellem og dels, at der ikke er tale om egentlig isolation fra samfundet, da man som en væsentlig del af programmet tager ud af huset og laver forskelligartede oplevelser.

Det stærke netværk børnene imellem og ikke mindst mellem børnene og de voksne, der deltager på kolonierne, er med til at skabe en trykramme for børnene, hvor de bliver åbne overfor at kaste sig ud i nye oplevelser. Det er med stor omhu, at der forud for hvert enkelt programpunkt dannes grupper af børn og voksne, så børnene oplever en kontinuitet og derved en tryghed i, at de er sammen med voksne, de kender og stoler på, da mange af børnene har brug for tid til at vænne sig til nye voksne. Aktiviteterne internt på lejren giver rum for dyrkelsen af venskaberne i gruppen og oplevelsen af nærværende voksne for det enkelte barn.

Til gengæld modtages nye børn uden forbehold og indlemmes i gruppens fællesskab langt hurtigere, end jeg har oplevet med børn og unge i andre sammenhænge, hvor børn som regel skal se hinanden an, før den udefrakommende kan optages i det eksisterende fællesskab.

Programmet i løbet af weekendkolonierne er en kombination af aktiviteter internt i gruppen dvs. på selve lejren og oplevelser væk fra lejren dvs. ud-af-huset. Kombinationen giver mulighed for dels at have nogle faste genkendelige traditioner og dels mulighed for masser af nye indtryk. Det er fx fælles fejring af fødselsdage, spil, hjælp til lektier og godnathistorier. Alt sammen noget, der for mange danske børn er en naturlig del af dagligdagen, men ikke nødvendigvis for børnene i projektet.

Aktiviteterne ud-af-huset fokuserer dels på at give børnene nogle oplevelser, de ellers ikke ville have fået (fx teaterture eller cafébesøg) og dels på at give børnene nogle kulturelle færdigheder, der kan hjælpe til bedre at afkode det danske samfund (fx besøg på rådhuset, biblioteket eller i den lokale kirke). Et yderligere element ved oplevelserne ud-af-huset er, at de også skal være med til at oplyse børnene om de muligheder, der findes i det danske samfund som fx at gå til forskellige fritidsaktiviteter eller få undervisning i den lokale ungdomsskole.

Endvidere lægges der vægt på at give børnene muligheder for at opdage nye færdigheder gennem forskellige oplevelser og derigennem styrke det enkelte barns selvværd. Projektet

støtter dermed børnene i opbygningen af såvel praktiske som sociale færdigheder, der kan være med til at lette deres videre færd i det danske samfund.

Også imellem weekendkolonierne og aktivitetsdagene er der støtte at hente for børnene og deres familier. Foreningen lægger vægt på, at de ønsker at skabe et helhedsorienteret tilbud, hvor man ønsker at støtte op om børnene i deres dagligdag. I perioden mellem de afholdte weekendkolonier følger områdelederen op på en række af de problemstillinger og udfordringer, børnene og de unge står over for. Opfølgningen består fx i, at områdelederen deltager i møder med skoler eller kommunale instanser for på den måde at være med til at bakke op om det enkelte barn. De frivillige er også i spil mellem kolonierne fx ved at følge enkelte af børnene til en fritidsaktivitet, da det ellers kan være svært for børnene at passe aktiviteten.

Når jeg har valgt overskriften "Mere end integration", er det, fordi jeg har oplevet projektet som værende langt mere end det, jeg umiddelbart forstår ved integration. **Et godt liv i Danmark** drejer sig ikke "blot" om at lære børnene og de unge færdigheder til at afkode det danske samfund. Det drejer sig, for mig at se, i lige så høj grad om at støtte det enkelte barn til et styrket selvværd og en dybere selvforståelse. Dermed bliver projektet et sted, hvor man, udover at lære brugbare færdigheder, også oplever et frirum til at være grønlandsk barn eller ung sammen med andre grønlandske børn og unge.

